

flibe — ind- og udgaaende — i Limfjorden, vil man se, at denne Bevilling, som her ønskes af Ministeren, har overordentlig stor Betydning for Sejladsen, naturligvis ikke blot for Aalborg, men ogsaa for de øvrige Limfjordsbyer. Paa samme Tid som jeg altsaa takker den højtærede Minister, fordi han, efter at jeg i April tillok mig at henvende mig til ham paa Foranledning af Handelsstanden i Aalborg, har taget denne Sag under Overvejelse, saaledes som han lovede, og har foranlediget, at Tjyrinspektøren har haft sin Opmærksomhed henvendt derpaa, hvilket har resulteret i det stillede Forslag til en Bevilling, vil jeg spørge den højtærede Minister, om der ikke er Mulighed for, at et yderligere Dnske, som er fremsat af et stort Antal Skibsførere, kunde blive opfyldt. Det gaar ud paa, at den Andubningsbøje, som nu er anbragt uden for Warren, kunde blive afløst ved Marineministeriets Bistand af en Gasflottebøje. Saaledes lyder Dnsket, idet naturligvis i taaget Vejrs en Bøje som den, der nu findes, ikke kan være nogen Beskyddning for Sejladsen, hvormod man ved en Klokkebøje, eller som nævnt, helst ved en Gasflottebøje vilde faa en saadan. Jeg ser af Finanslovsforslaget, at man til Taarvællev foreslaar anskaffet en ny Bøje netop af denne Bestaafenhed. Der har man for Tiden en Bydbøje, en Klokkebøje. Uden at jeg skal vove mig til at raade eller give nogen Anvisning til den højtærede Marineminister i den Henseende, kunde jeg tænke mig Muligheden af, at der ved denne Lejlighed kunde blive en Klokkebøje disponibel, selv om den ikke tillige var en Bydbøje, og at den kunde blive anbragt derovre, hvorved der saaledes ad administrativt Vej vilde kunne finde Opfyldelse Sted af det Dnske, som saa mange Skibsførere have bragt frem i Andragende til Aalborg Handelsforening. Jeg skal altsaa slutte med at anbefale det høje Ting at stænke den foreslaaede Bevilling sin Opmærksomhed paa Grund af dens store Betydning, og idet jeg takker den højtærede Minister for hans Arbejde i denne Sag, endnu spørge ham, om han muligvis vil sætte Kronen paa sin Velvilje over for disse Egne ved yderligere at opfylde det af mig nu senest angivne Dnske.

J. K. Lauridsen: Der blev i Lørdags af det ærede Medlem fra Svendborg (B. Jørgensen) i Anledning af hans Stilling af Friskolelærerne udtalt her, at det vel var overordentlig nøjsomme Folk, men noget skulde de dog have. Det forekommer mig, at man, naar man ser paa denne Diskussion og den overordentlige Glæde, som

man har følt ved Forsaarsforliget, maa sige, at er der noget, som den Del af Benstre, der har været med til at slutte dette Forlig, er, saa er det nok som. Den Ros maa de have. Kun ud fra Nøjsomheden, som i og for sig er et smukt Begreb, kan man forstaa denne Glæde over Forliget, de give til Kende. Naar man nemlig ser paa Forliget saaledes, som det maa stille sig for dem, der ikke ere saa overordentlig nøjsomme, maa jeg sige, at den Glæde er vanskelig at forstaa. Jeg kunde have forstaaet denne Glæde, hvis det havde været saaledes, at der var kommet en ny Grundlov — saaledes som det uden for denne Sal er blevet anbefalet af den højtærede Formand, en ny Grundlov, som havde stået virksomme, grundlovmæssige og fra alle Sider gennem en Kamp anerkendte Garantier for Forsfatningen, i saa Tilfælde kunde jeg forstaa, at man vilde glæde sig. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at man vilde føle sig glad og tilfreds, hvis der forud for Forligets Afslutning var gaaet noget mellem Tingene, der, om jeg saa maa sige, overstær Divstråden for de Samsundslag, der have baaret Højres Kamp her i Landet, og som noget saadant vilde jeg anse den Omstændighed, at man havde enedes om en freistudet Lovlov og en Omordning af Danmarks Bestaafningsvæsen paa en saadan Maade, at Formue og Indtægt rantes derved. Jeg vil nemlig have med og mener endnu, at Grunden til, at vi ikke her i Landet have kunnet gennemføre en efter min Opfattelse forstandig Ordning af Landets Bestaafningsforhold, ligger ganske simpelt deri, at der knytter sig store Kapitalinteresser, om end ikke just saa mange Mennekers Interesser, til Opretholdelsen af den nuværende Bestaafningsstilstand, og tillige deri, at der er knyttet saa mange Interesser til at holde en Bestaafningsmaade oppe, der skaaner Formue og Indtægt. Saa længe dette vedbliver at bestaa, saa længe vil Folketinget ikke kunne gennemføre sociale Reforme af væsentlig Betydning. Jeg vil derfor sige, at hvis der i Stedet for denne Rigsdagsbeslutning, som foreligger, og som er bleven saa forroft — roft langt ud over, hvad det er menneskelig begribeligt, at et Papir kan roses — havde været vedtaget af Landstinget og Folketinget en overensstemmende Beslutning, som gik ud paa at fastslaa, at Landets Bestaafningsforhold vare ordnede paa en Maade, som var i Strid med Retfærdighedens og Fornuftens Grundsætninger, og at begge Ting som Følge deraf havde truffet Aftale om at gennemføre et Skatteforslag med en succesjiv Afvikling af Beskyttelsen og stillede i Udsigt en virksom Skatteforandring, som ramte Kapi-